

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/2939/5

Érkezett: 2007 MAJ 21

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házasabály 94. § (1) bekezdése alapján „*a szak- és felnőttképzést érintő reformprogram végrehajtásához szükséges törvények módosításáról*” szóló T/2939. számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 41. §-a az alábbiak szerint módosul:

„41. §

Az Szt. mellékletének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg kiegészül a következő 5. ponttal és az 5. pont számozása 6. pontra változik:

[Elszámolható]

„4. a) A gyakorlati képzésben gyakorlati oktatóként, szakoktatóként, oktatóként foglalkoztatott dolgozó, valamint a tanuló, illetve a hallgató gyakorlati képzésével megbízott egyéb szakember díjazása, társadalombiztosítási és egyéb járuléka, a munkába járásútiköltség-térítése, amennyiben a tanuló, illetve hallgató gyakorlati képzését és felügyeletét ellátó dolgozó a hozzájárulásra kötelezettel munkaviszonyban áll.

b) Ha a főállásban gyakorlati oktatóként, szakoktatóként foglalkoztatott dolgozóhoz beosztott tanulók, illetve a felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatók száma eléri a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvényben a szakközépiskolai és szakiskolai gyakorlati képzésre meghatározott átlagos csoportlétszámot (a továbbiakban: átlagléttség), a dolgozó díjazásából elszámolható hányad felső határa középfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér háromszorosa, középfokú iskolai végzettséggel vagy mestervizsgával rendelkező dolgozó esetében a kötelező legkisebb munkabér négyszerese, felsőfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér négy és félszerese. Ha a tanulók, illetve hallgatók száma nem éri el az átlagléttség, a dolgozó az elszámolható költségek tekintetében nem minősül főállásban foglalkoztatottnak, és az elszámolható költségek tekintetében nem minősül főállásban foglalkoztatottnak, és az elszámolható hányad felső [határát olyan arányban kell csökkenteni, amelyen arányban a tanulók száma kevesebb az átlaglétszámnál.] határa a c) pontban meghatározott szabályok szerint alakul.

c) Nem főállású oktató esetében [munkabérének az a része számolható el – legfeljebb a b) pontban meghatározott mértékig – oktatói díjazásként, amelyen arányban áll a gyakorlati oktatás ideje a teljes munkaidejével.] a munkabéréből elszámolható hányad felső határa tanulóként a b) pontban meghatározott mérték 12,5%-a. Amennyiben az általa oktatott tanulók, illetve hallgatók létszáma [nem éri el] eléri az átlagléttség, [akkor az e bekezdésben meghatározott oktatói díjazást olyan arányban kell tovább csökkenteni, amelyen arányban kevesebb a tényleges létszám az átlaglétszámnál.] a munkabéréből elszámolható hányad felső határa a b) pontban meghatározott szabályok szerint alakul.

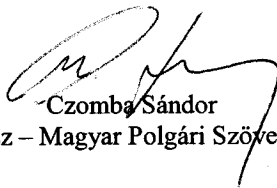
5. Amennyiben az oktatott tanulói, illetve hallgatói átlagléttség szám lehetővé teszi a főállású oktató, szakoktató – 4. b) pont szerinti – bérköltségének elszámolását, akkor elszámolható az oktató, szakoktató részére biztosított, akkreditált szakmai, pedagógiai képzés költsége a saját dolgozó képzési költségeinek elszámolására vonatkozó szabályoknak megfelelően.”

Indokolás

A törvényjavaslat a szakképzési hozzájárulás teljesítésénél elszámolható költségek meghatározásánál a gyakorlati képzésben gyakorlati oktatóként, szakoktatóként, oktatóként foglalkoztatott dolgozó, valamint a tanuló, illetve a hallgató gyakorlati képzésével megbízott egyéb szakemberek között az alapján tesz különbséget, hogy főállásban foglalkoztatják-e, vagy sem. A teljes munkaidő és a gyakorlati oktatás ideje azonban ténylegesen nehezen különíthető el, ezért nem célszerű a munkaidőt a költségelszámolás alapjává tenni.

Méltányosabb megoldást jelent, ha a viszonyítási alapot az oktatott tanulók, illetve hallgatók létszáma képezi. Így azok a foglalkoztatók – főként kis- és középvállalkozások – is jelentős elszámolási kedvezményben részesülnek, amelyek gazdasági helyzetükből adódóan nem tudnak gyakorlati oktatót főállásban foglalkoztatni. Ezen vállalkozások anyagi ösztönzése révén fellendülhet a szakképzés, gyakorlati oktatás.

Budapest, 2007. május 21.

Csombor Sándor
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség